

"Hun laatste benen"

hun laatste benen

de kleuren

waren weggemoffeld

in een grijze lucht

die pas aan de einders

lichtjes rafelden

zouden de genen

nog een keer

op hun laatste benen

de ronde doen in een

surplus van overleven

nu alles geven

om in lente de winnaar

te kunnen zijn van de

strijd met elementen

en mededingers pijn

we kennen fluisterende

bloemen het synchrone wiegen

aromatische geuren maar

de magie van prille maagdelijkheid

wint dit voorjaar vast de eerste prijs

wil melker

28/12/2017

